

Mening yder det langt mere til Tiende-ejerne, end de have Krav paa, og kræver et alt for stort Bidrag af Statskassen til Afløsningen. Det er gentagende under Diskussionen fremhævet endogsaa fra de Samfundsklassers Side, der skal have dette Vederlag, at 24 Gange Tiendens Beløb maa erkendes at være mere, end der behøves. Det er saaledes kommet til Orde her i Tinget fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), og det er en Kendsgerning, at der blandt Venstre er mange, der baade tidligere og ogsaa fremdedes anse et saa højt Vederlag til Tiende-ejerne for at være alt for meget. Jeg ser ikke rettere, end at mit Parti har haft Ret i vor Paastand, at denne Tiendeafløsning er alt for kostbar for Staten, saa at den paa en Maade vil ske paa de øvrige Skatte-yderes Bekostning. Tienden maa kunne afløses mod et ringere Vederlag end det, her tilbydes. I saa Henseende vil jeg til-lade mig at pege paa det samme, som jeg har peget paa med Hensyn til den indirekte Beskatning, at naar Kravet paa Tiendeafløsning ude i Befolkningen er ble- vet stærkt nok, vil den ogsaa kunne opnaas mod et mindre Vederlag end det, her til- bydes. Da vi imidlertid ønske, at vort Standpunkt til Tiendeafløsningen ikke paa nogen Maade skal kunne misforstaas, at det ikke skal kunne siges, at vi er imod Tiendeafløsning overhovedet, ville vi ikke stemme imod Forslaget om Tiendeafløs- ning. Men paa Grund af den Maade, hvorpaa den søges gennemført, kunne vi heller ikke stemme for dette Lovforslag, og vi ville derfor undlade at stemme ved denne Behandling.

J. Hage: Naar jeg for mit Vedkom- mende stemmer for disse Lovforslags Over- gang til Landstinget, er det selvfølgelig, efter hvad jeg tillod mig at udtale ved Fi- nanslovens 1ste Behandling, hvor disse Spørgsmaal ogsaa bleve berørte, ikke, fordi jeg ubetinget kan billige alt, hvad der staar i Forslagene, men fordi selve For- maalet og en hel Del af de Principper, der ere nedlagte deri, have min fulde Sympati og Tilslutning. Jeg gaar ud fra, at den megen Talen om Byernes Prægra- vation i Virkeligheden ikke har noget vi- dere paa sig. Det er sagt nu saa ofte — jeg skal blot kortelig berøre det — at man maa gøre sig klart, at naar man vilde re- formere gamle Skatter, maa selvfølgelig de, som hidtil have betalt for lidt, nu betale deres Part. Det kan være naturligt, at Byerne gøre disse Regnestykker op, og at

de nu, d. v. s. Beboerne, ikke Kommune-erne som saadanne, faa forøgede Byrder, er jo ikke i og for sig en Glæde for By- beboerne, men nogen virkelig Grund til at tale om Prægravation eller Uretfærdighed kan jeg ikke se, at der er. Ligeledes kan jeg heller ikke erkende, at det bevingede Ord, eller hvad jeg skal kalde det, om en Gave til en enkelt Samfundsklasse har noget paa sig. Naar en enkelt Samfunds- klasse har faaet for sit Vedkommende en Byrde, som den maa af med, er det klart, at den til en vis Grad faar en Gave, naar man letter den for denne Byrde. I alle offentlige Forhold vil der ske en Uretfær- dighed i hvert Fald som den, der her er Spørgsmaal om. Man kunde f. Eks. i saa Fald ogsaa tale om, at Valgretten til Landstinget var en Gave til en enkelt Samfundsklasse, og naar de (Afbrydelse) . . . nej, det maa ikke betragtes som en Gave, det benægter jeg, det er gjort af offentlige Hensyn, der er gode Grunde der- for. Man skal overhovedet ikke sætte den Slags Ting paa Spidsen. Naar der fore- tages Reforme, ligegyldigt paa hvilket som helst Omraade, naar der f. Eks. gives en Toldreform, bygges Jernbaner o. s. v., vil der altid være nogle, der ville vinde mere, end de maaske burde, og andre, der ville tabe mere, end de maaske burde; det er uundgaaeligt. Altsaa: disse almindelige Indvendinger mod Lovforslaget kan jeg ikke tiltræde. Derimod kan jeg, som og- saa er fremhævet fra en enkelt Side, være enig i, at Statskassen bliver spændt for stærkt for. Jeg kan ikke billige og vil for mit Vedkommende ikke være med til en Politik, der for mig staar rent ud som en Dekadencepolitik, hvor man, hver Gang man skal have en Reform, ligegyldig af hvilken Beskaffenhed, skal reformere saaledes, at Statskassen taber derved. Skal man re- formere vort Militærvæsen, vil man tjene Penge til Skatteyderne, skal man reformere Skatterne, vil man have Millioner ud af Statskassen. Det danske Budget er ikke større, end det sikkert bør være i Forhold til Nationens Stilling baade indadtil og udadtil. Det forekommer mig, at Stats- kassen paa en aldeles utilbørlig Maade svækkes, og det er et ganske overordentlig farligt Princip i sine Konsekvenser, som man der er kommen ind paa. Der blev end- ogsaa udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) som en ganske naturlig Ting, at naar man ikke ønskede en Toldreform, vilde man ved at lænse Statskassen for alt, hvad der var i den, erhverve en Slags Betryg-